

РЕШЕНИЕ

№ 1703

гр. София, 15.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 01.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **11911** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. М. Г., като пълномощник на „МАРТЕЛ ГЕЙМС“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №000030-9364/03.11.2025г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП). С оспорвания административен акт е оставено без уважение Заявление с вх. №55-30-17585/15.10.2025г. за възстановяване на преведената по сметка на НАП държавна такса по чл.30, ал.6 от Закона за хазарта (ЗХ), в размер на 68750 (шестдесет и осем хиляди седемстотин и петдесет) лева за игрална зала с адрес: [населено място], [община], [улица], подадено от „Мартел Геймс“ ООД.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение, като постановено в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. По аргумент от разпоредбата на §22, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния бюджет на РБългария за 2024г. (ПЗР ЗДБ 2024г.) поддържа, че предпоставка за дължимостта на таксата по чл.30, ал.6 ЗХ е наличието на валиден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, доколкото е предвидено таксата да се преизчислява пропорционално за времето през което търговецът ще извършва лицензионната дейност и съответно НАП ще осъществява надзорните си правомощия, установени в закона. Оспорва извода на административния орган, че след заплащане на дължимата държавна такса за поддържане на лиценз организаторът на хазартни игри може да осъществява дейността за целия срок за който последният е издаден. Твърди, че лицензът дава право, но не задължава дружеството да организира хазартните игри през целия срок на действието му. Сочи, че след прекратяване на лиценза, независимо на кое от

основанията, регламентирани в чл.35, ал.1 ЗХ, се отнема правото на търговеца да осъществява дейността по организиране на хазартни игри и следователно се прекратява и дейността на НАП по поддържането му. Чрез процесуалния си представител адв. М. Г. моли съда да отмени Решение №000030-9364/03.11.2025г. и да върне преписката на изпълнителния директор на НАП за ново произнасяне по заявлението на дружеството от 15.10.2025г. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък и доказателства за извършването им.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР на Националната агенция за приходите (НАП), оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. В писмено становище с вх. №28222/13.11.2025г. и чрез процесуалния си представител юрк. Д. В. поддържа, че Решение №000030-9364/03.11.2025г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. По същество претендира, че предсрочното прекратяване на лиценз за организиране на хазартни игри, не е основание за отпадане на задължението по чл.30, ал.6 ЗХ. Смята, че липсата на изричен законов регламент изключва възможността за частично възстановяване на вече платената такса за поддържане на лиценз. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че на 15.11.2024г. жалбоподателят „Мартел Геймс“ ООД е поискал от изпълнителния директор на НАП да му бъде издаден първоначален лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати по ЗХ за срок от 5 години в игрална зала с адрес в [населено място], [община], [улица].

С Решение №000030-900/03.02.2025г. изпълнителният директор на НАП е издал на „Мартел Геймс“ ООД лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 (пет) години за игрална зала с адрес: [населено място], [община], [улица], на основание чл.25, ал.1 във вр. с чл.17, ал.1, т.1 и т.4 ЗХ и е утвърдил представените от дружеството: Игрални условия и правила за организиране на хазартни игри с игрални автомати; Правила за организацията на работа и финансов контрол при организиране на хазартни игри с игрални автомати и задължителни образци за счетоводна отчетност; Изисквания за игралните зали по отношение на вида на помещенията или сградата, минималната площ, разпределението на помещенията и необходимото техническо оборудване за контрол; Технически изисквания за системите за контрол върху хазартните игри и игралното оборудване. С Решението са потвърдени извършените от търговеца инвестиции за игралната зала в [населено място], [община], [улица] и е определен размерът на дължимите държавни такси: а) 7500 (седем хиляди и петстотин) лева, на основание чл.30, ал.1 ЗХ във вр. с чл.3, ал.1, т.4, б. „а“ от Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта (Тарифата) и б) 75000 (седемдесет и пет хиляди) лева – еднократна държавна такса по чл.30, ал.6 ЗХ за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок 5г.

С Решение за прекратяване на лиценз по чл.35, ал.1, т.4 ЗХ с №000030-4620/04.06.2025г.

изпълнителният директор на НАП е прекратил издаден лиценз на „Мартел Геймс“ ООД за организиране на хазартни игри в игрална зала с адрес: [населено място], [община], [улица], по подадено от дружеството искане с вх. №55-30-7636/07.05.2025г.

На 15.10.2025г. дружеството е сезирало изпълнителния директор на НАП с искане да му бъде

възстановена сума в размер на 68750 (шестдесет и осем хиляди седемстотин и петдесет) лева - недължимо платена такса по чл.30, ал.6 ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри, който е бил предсрочно прекратен.

Производството е приключило с постановяване на оспорваното Решение.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.28 ЗХ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №000030-9364/03.11.2025г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му. В чл.16 ЗХ изрично е регламентирана компетентността на изпълнителния директор на НАП по отношение на държавния надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности. Функциите и правомощията на изпълнителния директор на НАП са изрично установени в чл.17, ал.1 ЗХ. Съгласно т.16 на цитираната норма изпълнителният директор осъществява и други правомощия в областта на хазарта и свързаните с него дейности (освен установените в т.1 – т.15), предвидени в нормативен акт. Съгласно чл.7, ал.1 от Закона за държавните такси (ЗДТ) контролът по правилното определяне и събирането на таксите се провежда от ръководителите на съответните държавни органи и бюджетни организации и съдилищата. Изпълнителният директор на НАП е органът, който следва да издаде акта и пред когото да се подаде искане за прихващане и/или възстановяване на недължимо платени такси, тъй като той е органът, който осъществява дейността по издаване и продължаване на лицензите за организиране на хазартни игри, както и има правомощията да се произнася и по други въпроси в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Следователно изпълнителния директор на НАП е материално компетентният орган да разрешава и съответно да отказва възстановяването на недължимо платени такси.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Съдът намира обаче, че процесното решение страда от порока материална незаконосъобразност.

Съгласно чл.30, ал.1 ЗХ за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет (МС) по предложение на министъра на финансите. В ал.6 на чл.30 ЗХ (приложимата редакция ДВ, бр.108/2023г., в сила от 01.01.2024г.) изрично е предвидено, че за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 75000 лева, когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 150000 лева, когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. За поддържане на лиценз за игри с игрални

автомати със срок на лиценз 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 150000 лева когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 300000 лева, когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители.

От анализа на цитираните норми съдът обосновава извод, че таксата по чл.30, ал.6 ЗХ е дължима при наличие на валиден и действащ лиценз за организиране на игри с игрални автомати. На такъв извод сочи и използваният в разпоредбата глагол „поддържам“ в смисъл на „грижа се да бъде в добро състояние“ – т.е. имам грижа, полагам някакви усилия, инвестирам време и средства, за да държа/поддържам в добро състояние нещо – в случая издадения лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати. Такъв извод следва и по аргумент от нормата на §22 ПЗР ЗДБ 2024г. (отм.), която изрично обвързва размера на таксата по чл.30, ал.6 ЗХ с оставащия срок на действие на лицензите за организиране на хазартни игри с игрални автомати, издадени преди 01.01.2024г. Съгласно тази разпоредба, организаторите на хазартни игри с игрални автомати с лицензи, издадени преди 01.01.2024г. дължат таксата по чл.30, ал.6 ЗХ, но в размер, определен по посочената формула: $A = \frac{B}{C} \times D$, където:

C

A е дължимата такса;

B е таксата по чл.30, ал.6 ЗХ;

C е общият брой месеци от срока на действие на издадения на организатора лиценз;

D е броят месеци на действие на лиценза, оставащи след 1 януари 2024г.

Следователно еднократната такса по чл.30, ал.6 ЗХ е дължима само за времето през което е налице действащ лиценз който се поддържа от органите на НАП. Настоящият решаващ състав приема, че след прекратяване на лиценза на 04.06.2025г. с Решение №000030-4620 на изпълнителния директор на НАП, вече платената еднократна такса за поддържането му за оставащия период до 03.02.2030г. (или 55 месеца), е недължима по смисъла на чл.4б ЗДТ и подлежи на възстановяване в размер на 68750 (шестдесет и осем хиляди седемстотин и петдесет) лева. След като лицензът е бил прекратен на основание чл.35, ал.1, т.4 ЗХ – предсрочно, по искане на лицето, е отпаднало и основаниято за плащане на таксата за периода в който субектът няма право и няма да осъществява дейността за която е бил издаден лицензът и съответно за изпълнителния директор на НАП като орган осъществяващ държавния надзор в областта на хазарта, е отпаднало задължението за осъществяване на дейностите по поддържане на лиценза.

При това незаконосъобразен е изводът на административния орган, обоснован в мотивите на оспорвания акт, че след заплащане на дължимата държавна такса за поддържане на лиценза, организаторът на хазартни игри може да осъществява дейността за целия срок на издадения лиценз. Напротив, с прекратяване на лиценза с нарочен акт по чл.35, ал.1, т.4 ЗХ, се отнема и правото на организатора на хазартни игри да осъществява дейността и съответно отпада задължението на изпълнителния директор на НАП да извършва дейностите по поддържане на лиценза, за които се дължи заплащането на еднократна такса по чл.30, ал.6 ЗХ.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че след прекратяване на лиценза на жалбоподателя на 04.06.2025г., таксата по чл.30, ал.6 ЗХ в размер на 68750 (шестдесет и осем хиляди седемстотин и петдесет) лева за остатъка от срока до 03.02.2030г. е недължимо платена и следва да бъде възстановена на жалбоподателя, на основание чл.4б ЗДТ. Като е достигнал до обратния извод ответникът е постановил един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебния акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 2700 (две хиляди и седемстотин) лева – за държавна такса и за адвокатско

възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за извършването им. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, тъй като последното е определено и заплатено в размер по-нисък от минималния, съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа (загл. изменено ДВ бр.14/2025г.).

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №000030-9364/03.11.2025г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за ново произнасяне по Искане за връщане на недължимо платени такси с вх. №55-30-17585/15.10.2025г., съгласно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно Решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, представлявана от изпълнителния директор, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на „Мартел Геймс“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата 2700 (две хиляди и седемстотин) лева – разноси по адм. дело №11911/2025г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния Административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова